

Karel Höger, Marie Glázrová;
TANEČNICE (1943)

„Chodil jsem na střední školu ve Sládkově ulici a naproti této budově bydlel Karel Höger. V padesátých letech, kdy točil své slavné filmy o Mikoláši Alšovi nebo o Bedřich Smetanovi, zval ho náš ředitel na přednášky a Mistr nám vyprávěl o natáčení. Já tam tenkrát chodil do dramatického kroužku, a když mě pan Höger viděl, řekl tomu našemu řediteli, že mám talent a že bych měl studovat herectví. Život běžel dál a představte si, že na DAMU mě právě Karel Höger učil techniku filmového herectví. Byly to neuvěřitelné zážitky, protože on nám promítal filmy a ukazoval, jak se tvářit před kamerou, jak se chovat, jaký mít výraz v detailu. Vzpomínám si na situaci, kdy nám promítal film s Jeanem Gabinem a říkal: ‚Přátelé, za chvíli bude veliký záběr na Gabina v houpacím křesle. Bude mít na sobě bílou košili, která má dole na cípu monogram JG. Nepřevlékl se z civilu – neprofesionální!‘ Takováhle on měl trefné poznámky.“

„S Karlem Högerem jsem měl tu čest natočit hned několik filmů. Vzpomínám si, že jednou jsme točili jakousi pohádku. Já hrál prince, on krále a měl na obličeji nalepený velký plnovous. Režisér vyhlásil pauzu. Pan Höger vytáhl krabičku a z ní z domova připravený chléb. Ten si poctivě krájel na vagónky tak, jak to dělávají maminky malým dětem. Když spatřil, jak překvapeně se na něj dívám, řekl mi: ‚To víte, Přeučko, šetřím masku!‘ Takový to byl profesionál. Velice jsem ho obdivoval i pro jeho rozhlasové herectví, kde byl opravdovým Mistrem.“

~ Jan Přeučil